

İKİ ŞİİR

Cahit CAN

YOLLAR

Hasret buram buram, yaş damla damla
Gidenin ardından ağlayan yollar.
Yolculukla başlar ayrılık derdi
Sılayı gurbete bağlayan yollar.

Yılan kıvrımıyla su gibi akıp
Gidenin ardından hasretle bakıp
Âşığı maşukun derdiyle yakıp
Diyarı gurbette eğleyen yollar.

Gözler hep yollarda, kulaklar seste
Feryat eder gönül, kalmış kafeste
Hasret ezgi olur, gözyaşı beste
Ayrılık türküsü söyleyen yollar.

Ferhat'ı dağlara götüren onlar
Kerem'i Aslı'ya yetiren onlar
Mecnun'u çöllerde yitiren onlar
Nice gönülleri dağılayan yollar.

ANNEM

Şu hayatı sensiz düşünüyorum,
Hiçbir şeyin tadı olmuyor anne!
Düşlerimi bile süsleyen sensin
Başkası kapımı çalmıyor anne!

İnan, başım arar sıcak dizini
Yastıklar vermiyor onun hazzını
Bir gece görmesem o gül yüzünü
Gözlerim uykuya dalmıyor anne!

Bütün sızılarım diner dizinde
Güldüğünde güller açar yüzünde
Hayatımın baharında, yazında
Sensiz asla bir tat kalmıyor anne!

Sevgiyi, şefkati hep sende buldum
Gülmedin yüzüme; sarardım, soldum
Bırakma elimi; perişan oldum
Sensiz sızılarım dinmiyor anne!

SAVAŞIN ÇOCUKLARI

Güliden TAŞ

Yıkık viran dağılmış, taş üstünde taş kalmaz
Tasadüfen yaşıyor savaşın çocukları.
İnsanlık, vicdan varsa buna yürek dayanmaz
Dehşet ile koşuyor savaşın çocukları.

Kan çağlıyor damardan, kapanmış barış liman
Vahşetin ölçüsü yok, kalmamış tek/bir güman
Halep'de Suriye'de zulümde her müslüman
Sabır doldu taşıyor, savaşın çocukları.

Üst başı kan içinde, yaşamamış dününde
Annesi kirletilmiş, gözlerinin önünde
Babası öldürülmüş, sabre doğum gününde
Mezarını eşiyor, savaşın çocukları.

Kalem, kâğıt, okul yok tanımıyor silgiyi
Unutmuş sevmeyi, göremiyor ilgiyi
Çocuk yaşta unutmuş, okumayı bilgiyi
Kurşunlar koşuyor, savaşın çocukları.

Gözler korku yaş dolu, sokaklar ölüm kokar
Menfaat ön planda, ecnebi cihan yıkar
Bebeler süt bulamaz, feryatlar nefes yakar
Kan toprağa düşüyor, savaşın çocukları.

Top, mermi, tank sesleri kulağı etmiş sağır
Duyulmuyor sesiniz, çığlık çığlığa bağır
Bu neyin bedelidir, yükünüz böyle ağır
Yalınayak üşüyor, savaşın çocukları.

Halep tarumar halde, yuvasından atılmış
Yahudi, ermenisi bu savaşa katılmış
Çıkarları uğruna, her pazarda satılmış
Ateşlerde pişiyor, savaşın çocukları.

Açlık, korku, vahşetin ortasında yaşıyor
Çocuksu bedeniyle, ne acılar taşıyor
Mermi adres sormuyor, kör kurşunla düşüyor
Toprağa karışıyor savaşın çocukları.